

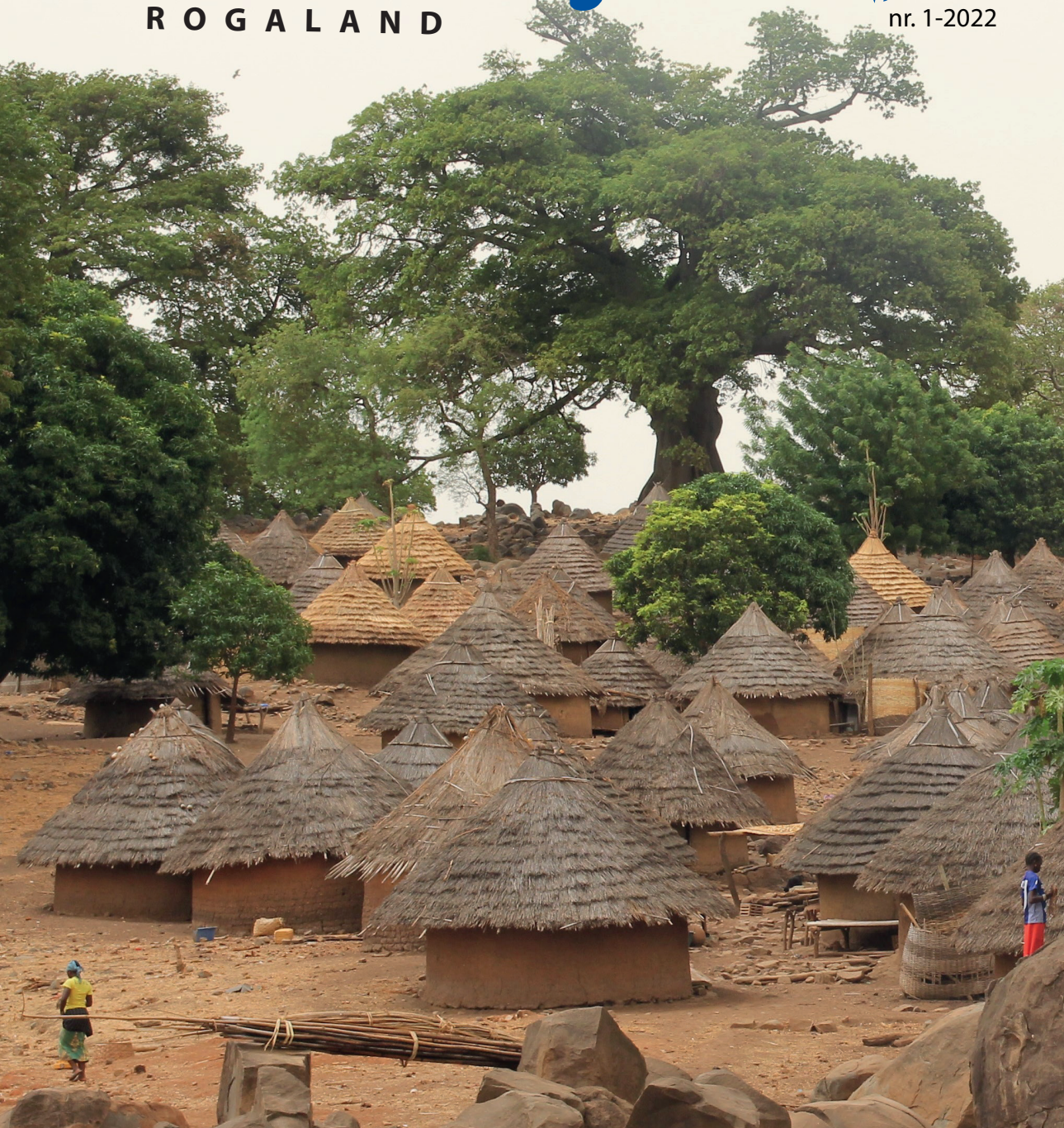
NYTT FRA

normisjon

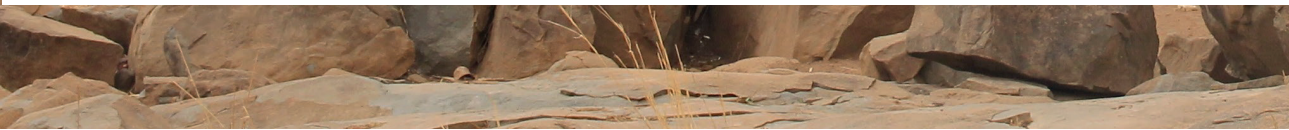
ROGALAND

nr. 1-2022

Gull i Senegal - Det nytter å be - Leirmuligheter

THOMAS THESEN - regionleder
thomas.thesen@normisjon.no

Hva gjør du, egentlig?

Ungene lurer av og til på hva slags jobb far har. «Hva er det egentlig du gjør i jobben din?» spør de. Jeg kan gi et langt eller et kort svar. Det korte er at jeg er med og gir «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag». Det lange tar litt lengre tid å svare på, men det handler i hovedsak om å forvalte folks engasjement og «utruste de hellige så de kan utføre sin tjeneste» for å bruke Paulus sine ord.

Det er bra å stille seg spørsmålet om hvilken funksjon Normisjon og regionen skal ha i tiden fremover. En god venn stilte meg spørsmålet: «Vil folk i Rogaland merke det hvis Normisjon forsvant?» Er vi til stede i samfunnet? Preger og påvirker vi det i den retningen vi ønsker?

Her finnes det også et langt og et kort svar. Det korte svaret er «ja»! Folk vil merke det hvis vi forsvant, og vi er til stede og påvirker samfunnet. Gjennom våre lokale fellesskap, gjenbruksbutikker, skoler, menigheter, regnskapskontor, begravelsesbyrå, leirsteder og enkeltpersoner er vi med og utrufter mennesker til å bety en forskjell i deres hverdag og de miljøene de er en del av.

Samtidig skjer det endringer i landskapet og måten vi arbeider på. Normisjon ser ulikt ut i dag i forhold til for 20 år siden. Heldigvis - fordi vi er en organisasjon som vil være i bevegelse. Da vil ting endre seg. Det er ikke alltid like enkelt å håndtere endringer, men vi trenger ikke å være redd for dem.

Det viktigste er fremdeles «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag». Våre satsingsområder er fellesskap, misjon og ledertrening, og vi skal fremdeles utruste fellesskap og enkeltmennesker til tjeneste. Vi skal være en utrustende bevegelse!

Les bladet og gled deg over det vi får være med på.

Thomas Thesen

Medvandrer

«Vi er alle en del av andre sin historie, og andre er en del av vår.»

Slik starter Kristian sin beskrivelse av Dragsund begravelsestjeneste, men det kommer vi tilbake til. Kristian Dragsund ser på seg selv først og fremst som en medvandrer. Erfaringen er at det ikke alltid er så enkelt å finne veien alene. Vi trenger nok kanskje alle personer som ser og anerkjenner, men som også våger å utfordre. Veiledning fra andre kan være avgjørende for at vi skal havne rett plass. «Jeg har behøvd veiledning selv, og derfor er det viktig for meg å veilede andre på deres vei. Det betyr ikke at man må følge dem hele livet og i alle situasjoner, men det handler om å følge dem et stykke på veien,» sier Kristian. Det er særlig neste generasjon som ligger på hjertet, og det er ikke få unge voksne som har vært innom hjemmet på Ganddal for en kopp kaffe og en prat.

Presten og tømmermannen

Kristian er utdannet prest og tømmer. Kanskje det kan si noe om at det ikke nødvendigvis har vært så lett å finne sin egen vei, men han sier dette om sammenhengen mellom de to nokså ulike yrkene: «Jeg har alltid likt å treffe mennesker, og hele mitt yrkesaktive liv har jeg jobbet med ungdom og unge voksne, enten det har vært i konfirmantarbeid, i ungdomsarbeid eller som ansvarlig for lærlinger i tømmerfaget».

Bedemannen og veilederen

I 2013 begynte Kristian i begravelsesbransjen. Det opplevdes litt som å havne i flytsonen og han fikk bekreftet fra de rundt at han var på «rett plass». Likevel så manglet det noe. «Jeg har

Kristian Dragsund har lang erfaring i å veilede mennesker i ulike faser av livet. *Foto: Privat*

opplevd det som veldig meningsfullt å gå sammen med mennesker som har livet foran seg, og jeg kjente behov for at dette måtte være en del av hverdagen min i litt større grad,» sier Dragsund. Høsten 2016 ble Alpha Ganddal etablert ut fra Salem Normisjon og gjennom dette har Kristian fått lov til å gå sammen med mange, både i kortere og lengre perioder. «Jeg tror vi alle har fått et oppdrag til å være medvandrere. Jeg kjenner derfor på en stor takknemlighet for at de jeg har brukt tid med velger å gjøre det samme med de som kommer etter».

Dragsund begravelsestjeneste

Kristian akter fremdeles å inkludere mennesker i livet sitt, men samtidig har han visst at dagen måtte komme hvor han tok et litt større skritt selv. I november 2021 ble Dragsund begravelsestjeneste etablert, og gjennom dette ønsker han å være medvandrer i en vanskelig og utfordrende fase i menneskers liv. «Kanskje kan jeg få være med å peke på et håp i møte med døden,» undrer

Dragsund. «Det er mange praktiske ting som må på plass i forbindelse med et dødsfall, og målet er å skape gode og trygge rammer for begravelsen.»

Min egen historie

«Når et liv tar slutt kommer vi til å fortsette å skape våre egne historier, men ikke uten minnene av de som levde før oss,» skriver Kristian på nettsiden. «Å bli bevisst sin egen historie handler også om å bli bevisst på sitt «hvorfor» i livet. Gud har skapt oss med en mening og vi er satt her på jorden med en hensikt. «Vi er alle en del av andre sin historie, og andre er en del av vår.» «Dersom det er slik så må vi hjelpe hverandre til å finne ut av det. Det må få et uttrykk i en eller annen form.»

Det virker som Kristian har funnet sitt hvorfor og sitt uttrykk i Dragsund begravelsestjeneste.

*Thomas Thesen
thomas.thesen@normisjon.no*

Gull i Senegal

De første dagene som misjonær i Mali traff jeg ved to anledninger hvite mennesker. De presenterte seg som gullgravere, og jeg repliserte at det drev jeg også med.

Vi fikk en fin samtale om deres gullgraving i grenselandet mellom Mali og Senegal. Og jeg prøvde å si at jeg som misjonær både ville formidle det mest verdifulle «gullet» til folk og grave frem «gullet» i dem. Som misjonærer vil vi gjerne hjelpe mennesker til å oppdage og bruke de ressursene som de har både for samfunns- og menighetsbygging. Bare slik kan arbeidet bli bærekraftig.

Dette gjelder også i Senegal, der Normisjon driver pionéarbeid i den sørøstlige delen av landet. Gjennom bønn og relasjonsbyggende virksomhet prøver utsendingene våre å finne åpne dører inn til malinkéfolket der. De har allerede formidlet og funnet «gull» flere steder, og i disse dager er de i ferd med å starte opp arbeid i en ny landsby.

Misjonærflokken vår sørøst i Senegal kan også betegnes som gull. Tre flotte barnefamilier, Jøssang, Svanholm-Skogesal og Haaland - og to ettåringer. Ved nyttår kom også Liv Linjord Simonsen og Håkon Simonsen til Senegal. Håkon kommer fra Karmøy og Liv fra Grimstad, og de er normalt bosatt på Nedenes i Arendal kommune. De har vært misjonærer i Mali flere perioder, og kjenner derfor språk og kultur, som langt på vei er likt i Senegal. Håkon er pensjonist og ute som volontør. Liv er ansatt i halv stilling. Vi har stilt dem noen spørsmål ved starten av ny tjeneste.

Hva er det som driver dere til å ta fatt på en ny tjeneste i et nytt land?

Helt siden vi avsluttet vår tjeneste i Mali i 2001, har vi hatt et sterkt ønske om å fortsette arbeidet blant khassonkéfolket. I 2006 var hele familien tilbake på besøk. Det var en stor opplevelse for oss og våre to sønner. I 2018 førtidspensjonerte Håkon seg. Da meldte vi oss til tjeneste som volontører i Mali. Vi var med på felles misjonærkonferanse for Senegal og Mali med hele 30 personer samlet. Det var stor

entusiasme blant de unge misjonærene i Senegal. De hadde laget en flott strategiplan og hadde gode visjoner for det videre arbeidet. Vi opplevde da et kall til å ta del i misjonsarbeidet her.

Hva kan dere ta med dere av erfaringene i Mali? Ser dere noen forskjeller på kulturen i Mali og Senegal?

I Mali bodde vi på landsbygda, blant khassonkéene. Vi bodde midt i en landsby, tett på folk og fikk god kjennskap til kultur, religion og tradisjoner. Her bor vi i en større by med en blanding av mange folkegrupper, språk og kulturer. I vår bydel bor det få malinkéer. Det kan bli vanskelig å bli kjent med våre naboer som snakker andre språk. Vi må ut på landsbygda for å finne rene malinkélandsbyer. Malinkéenes språk, kultur og tradisjoner er forbausende likt det vi kjenner fra khassonkékulturen i Mali. I disse landsbyene kan vi derfor dra stor nytte av de erfaringene vi har fra Mali.

Hva bli oppgavene deres?

Vi har bare vært her noen få uker, og arbeidsoppgavene er ikke helt fordelt enda. For oss er det ønskelig å bli med på landsbybesøk og annet evangeliserende arbeid. Misjonærdamene har ukentlig oppdagende bibelundervisning med en gruppe kvinner i en malinkélandsby. Det er naturlig at Liv blir med dit. Mennene har nylig fått kontakt med menn i en annen landsby. Der blir Håkon med, samtidig som Liv er bedt om å motivere kvinnene her til å delta når vi kommer i gang med faste samlinger. I samarbeid med mennene i landsbyen blir det nå laget et skyggetak hvor samlingene kan finne sted.

Det arbeides med en tydeligere diakonal profil i handlingsplanen. Liv er selv diakon og ser fram til denne prosessen. Håkon regner med å få en del praktiske oppgaver.

Liv Linjord Simonsen og Håkon Simonsen har vært misjonærer for Normisjon i Mali. Nå er de på plass i ny tjeneste i Sørøst-Senegal. *Foto: Arkiv*

Hvilke muligheter ser dere fremover?

Dette er et vanskelig spørsmål. Det har vært misjonsarbeid blant khassonkéene i Mali i 40 år, og det er dannet en kirke med trofaste kristne. Khassonkéene er tilsynelatende åpne og lette å nå med evangeliet, men mange av dem som er blitt døpt, har senere vendt tilbake til sin gamle tro. Malinkéene i Senegal tilhører samme folkegruppe, og vi er spente på hvordan de vil ta imot evangeliet. Det er vår oppgave å så, men bare Gud kan

skape tro og vekst. Vi er likevel forventningsfulle og ber om at Guds ord ikke må vende tomt tilbake.

Vi trenger flere som kan stå bak Liv og Håkon og Normisjons pionerarbeid i Senegal i bønn. Og økonomisk, for eksempel gjennom denne linken: <https://www.normisjon.no/prosjekt/pionerarbeid-i-senegal/>.

*Roar Flacké
roar.flacke@normisjon.no*

Leir 2022

HORVE

18.-20. februar	Lederkurs: 8.kl.+ (f. 2008 eller før)	1300/650
11.-13. mars	Påskeleir: 2.-4.kl. (f. 2012-2014)	1300/1100
29. april-1. mai	Loved: 4.-6.kl. (f. 2010-2012)	1300/1100
10.-12. juni	Amigosleir: 2.-4.kl. (f. 2012-2014)	1300/1100
17.-19. juni	Minileir: 5-7 år (f. 2015-2017)	Barn: 1300/1100 Voksen: 1500
31. juli -5. august	10:13 Ledertrening (f. 2008)	2600/2300
1.-5. august	10:13-festivalen (f. 2009-2011)	
	Internat: 3500/3300 Hovedbygg: 3100/2900 Telt: 2500/2300 Bo hjemme: 2200/2000	
25.-27.nov	Adventsleir: 2.-5.kl. (f. 2012-2015)	1300/1100

VAULALI

18.-20. mars	Påskeleir: 2.-4.kl. (f. 2012-2014)	1300/1100
20.-22. mai	Besteleir: 4-10 år (f. 2012-2018)	Barn: 1300/1100 Voksen: 1500
27.-29. mai	Besteleir 2: 4-10 år (f. 2012-2018)	Barn: 1300/1100 Voksen: 1500
10.-12. juni	Sommerleir: 2.-4.kl. (f. 2012-2014)	1300/1100
21.-23. oktober	TFI SØR (vært leder i 2022)	1000/500
2.-4. desember	Adventsleir: 2.-5.kl. (f. 2012-2015)	1300/1100

STEMNESTADEN

25.-27. mars	Påskeleir: 5.-7.kl. (f. 2009-2011)	1300/1100
20.-22. mai	Minileir: 4-7år (f. 2015-2017)	Barn: 1300/1100 Voksen: 1500
17.-19. juni	Sommerleir: 2.-4.kl. (f.2012-2014)	1300/1100
4.-6. november	TFI NORD (vært leder i 2022)	1000/500
18.-20. nov.	Adventsleir 1: 2.-4.kl (f.2013-2015)	1300/1100
2.-4. desember	Adventsleir 2: 5.-7.kl (f. 2010-2012)	1300/1100

Mer **info og påmelding** finner du på acta.no/rogaland.

Vi som jobber med leir

Lina Fisk Eide
Fellesskap og ledertrening
Lina.fisk.eide@normisjon.no
Tlf. 4047 0529

Thea Marie Fløysvik
Leir, vikariat
Thea.marie.floysvik@normisjon.no
Tlf. 9821 6172

Torunn Fjelde Hansen
Fellesskap og ledertrening
Torunn.Fjelde.Hansen@normisjon.no
Tlf. 9593 2283

Kenneth Kolltveit
Ledertrening
Kenneth.Kolltveit@normisjon.no
Tlf. 4733 5574

Margrethe Sundvoll
Teamleder ledertrening
Margrethe.sundvoll@normisjon.no
Tlf. 9821 6172

Elise Frønsdal Øien
Leir, vikariat
Elise.fronsdal.oien@normisjon.no
Tlf. 9821 6172

Optimisme på Horve

På Horve er det nå litt stille. Det er ikke uvanlig i januar. Men denne måneden skulle vi hatt tre helger med leir, som alle ble avlyst. Vi håper ikke dette viruset hindrer oss så lenge, for de fleste helgene i år er utleid. Høsten var veldig travel med mange overnattinger i ukene og full-tegnede helger. Vi manglet en stilling på kjøkkenet, så mange måtte trå til for å mette alle munnene.

Dette blir et spennende år på Horve. Planene våre om et nytt hovedbygg, utvidelse av internat og en stor lekehall går inn i en ny fase etter flere år med søknadsprosesser. I mars blir vi ferdig med en fast installasjon der påskefortellingene kan oppleves av alle som går tur på området. Og i løpet av et par måneder begynner Siv Camilla Ottesen som daglig leder og Karin Torland som kjøkkenleder. Da har vi et offensivt lag som sammen med mange frivillige vil satse enda sterkere på Horve. Vi tror mange fortsatt vil få et viktig møte med Jesus på leir! Takk for all støtte!

Hans Høie
horve@normisjon.no

Helga Hausken - ein trofast forbeder. Foto: Aud Vihovde Hoftun

Det nyttar å be

I starten av det nye året kjem Helga Hausken på besøk til Kraftsenteret på Stemnestaden. Som fritidsforkynnar i Normisjon gjennom mange år, har ho vore ein del av fellesskapet på stabsmøta i nordfylket. Ho har ofte inspirert til bønn.

Me har avtalt ein samtale om nettopp dette med bønn. Helga fortel at dette er noko ho har levd i frå ho var lita. Som 10-12-åring fekk ho eit Europa-kart på rommet sitt heime i

Bjerkreim. Ho begynte å be for dei ulike landa og folkeslaga. «Dette var ei naud som Gud la ned i hjarta mitt,» seier ho.

Handslag frå himmelen

Etter kvart flytta Helga til Torvastad og gjekk inn i ein ny kvardag med familieliv og gardsdrift. Midt i travle dagar opplevde ho at menneske rett som det var dukka opp i tankane hennar. Ein dag blei ho minna sterkt på ein slektning, som budde på ein annan kant av landet. Ho kjende samstundes på ein djup smerte og begynte å be. Dagen etter spora ho opp telefonnummeret og tok kontakt med denne slektningen. Det viste seg at ho var i ei djup livskrise. Telefonen frå Helga opplevde ho som direkte handslag frå himmelen.

Gjennom eit langt liv har ho erfart mange slike episodar der andre menneske har blitt lagt på hjarta hennar. Nokre gonger har ho tatt kontakt med dei det gjeld. Andre gonger har ho vore i forbønn i det skjulte. Til tider har ho kjent at dette kan vera ein tøff og einsam kamp. Men ho veit at dette er ei teneste som Gud har ført henne inn i. Inspirasjonen til å stå i denne tenesta finn ho i Guds løfte. Mange gonger har Gud gitt henne konkrete ord medan ho har vore i bønn. Ho har sett at Gud har grepe konkret inn i vanskelege situasjonar. Men ho har også opplevd at der ikkje har skjedd nokon synleg forandring. «Eg veit at det skjer likevel alltid noko med det som blir lagt i Guds allmaktshender,» seier ho med overtyding. Det gir både kvile og mot.

Tillitsfull barnetru

«Har du Helga sjølv hatt bruk for at andre har bedt for deg?» spør eg etter ei stund. «Å, ja, svarar ho. Ho fortel om ein gong for ein del år tilbake då ho skulle ta ein operasjon. Legen hadde førebudd henne på ganske sterke smerter etter at bedøvelsen gjekk ut. Dette grudde ho seg til. På denne tida var Helga søndagsskulelærar. Ho fortalde søndagsskuleborna om det som skulle skje og spurde om dei ville be for henne. Ho vakna etter operasjonen utan at dei intense smertene kom. Tvert imot sov ho betre enn vanleg første natta etterpå. Dette delte ho på ei samling med borna og foreldra ei stund seinare, og ho takka for forbønn. Borna

strålte av glede og stolthet. Dei hadde fått ei konkret erfaring med Gud og i tillegg opplevd å vera med på noko viktig. «Ofte har borna ei meir tillitsfull tru enn oss vaksne», føyer ho til.

Fellesskap i bønn

Det å ha eit fellesskap der ho kan be saman med andre har også betydd mykje for Helga. Blant anna møttest ho og to naboar på faste tidspunkt til frukost og bønn over lang tid før koronatida. Dei delte personlege bønneemne og bad for bygda og misjonsarbeidet. Det var ein god ide, tenkte eg. Samtalen med Helga går mot slutten. Eg kjenner at det å ha fått eit gløtt inn i litt av hennar trusvandring gjennom livet, har gitt inspirasjon til å rekna med ein levande Gud midt i kvardagen sine utfordringar.

«Spør etter Herren og Hans makt,» står der i Salme 105,5. Kva betyr det i året som ligg framføre? Sjølv om både livssituasjon og teneste i Guds rike er ulik, så treng me alle oppmuntra kvarandre til bønn. Sørg for å ha nokon å dela dine bønnebehov med! Våg å ta på alvor når du blir minna om å be for menneske rundt deg eller for nokon langt borte!

For dei aller fleste av oss, er det lettare om ein har nokon å be saman med. Korleis kan dette sjå ut i ditt nabolag eller lokale fellesskap? Her vil forholda vera forskjellige, men ver på leit etter kva som er mogleg der du bur.

Velkommen til bønn

Du er også velkommen til å vera på samlingar på Salem, Ganddal, på tysdagar kl.8.30-9.30 eller på Kraftsenteret, Stemnestaden, på onsdagar kl. 12-13 om du har høve til det. Ta også gjerne kontakt for å dela bønneemne når du har behov for det. Det nyttar å be!

Aud Vihovde Hoftun
aud.vihovde.hoftun@normisjon.no

Generalsekretæren vår, Kjetil Vestel Haga, hilser oss i starten av det nye året. *Foto: Arkiv*

På ditt ord vil jeg kaste noten

Legg ut på dypet og kast noten til fangst, sa Jesus. Fiskerne hadde strevd hele natten og ingenting fått. De profesjonelle gav opp. Det var ikke mer å gjøre. Likevel sier Peter: «På ditt ord vil jeg kaste noten». Da fikk de så mye fisk at noten holdt på å revne. (Luk 5, 1-11)

Våre og Guds forutsetninger

Ser vi på omgivelsene og våre egne muligheter for å lykkes, kan vi bli motløse. Pandemi og begrensninger både ute og hjemme bringer lett følelsen av at det ikke nytter. Vi må gi oss, det ble ikke noe fangst nå. Vi har prøvd. Men Jesus har andre forutsetninger for å lykkes. Går vi på hans ord, kan alt snu seg. Båt uten fangst kan bli fylt til randen. Ja, to båter kan bli så fulle at de nesten synker.

Om våre hus en periode er tomme, kan de bli fulle – hvis vi lytter og følger hans ord. Søk Jesus, lytt til hans ord – og gjør det han sier. Og kast på ny noten på hans ord. Det er min oppfordring i det nye året.

Videre strategiarbeid

Gjennom 2021 kartla vi status i hele Normisjon. Mange bidro og ble hørt. Nå er det tid for å utforme planer og veivalg på de ulike områdene. Landsstyret avsluttet året ved å se på innspillene

og analysene som ble gjort, og de ba oss om å ta med følgende når planene for de ulike områdene legges:

- * Knytt skole og utdanning tettere sammen med det andre vi gjør.
- * Arbeid for å koble misjon i Norge tettere sammen med vårt internasjonale arbeid.
- * Skap en sterkere tilknytning mellom menighetene og øvrig virksomhet.
- * Knytt Acta og Normisjon tettere sammen.
- * Øk samhandlingen mellom kommunikasjons- og markedsarbeidet og det andre vi driver med så vi kan henge bedre sammen.

Så nå forsetter vi utformingen av en overordnet strategi for Normisjon og starter også opp arbeidet med strategier for de ulike virksomhetene våre. Vi tar med oss Landsstyrets føringer, som er en del av det som heter konsernstrategien, og går løs på virksomhetsstrategiene. Vi vil så langt som mulig invitere dere som står midt i arbeidet til å delta.

Vi vil lytte til både Gud og mennesker – og på hans ord vil vi kaste noten. Det blir spennende å se hva som skjer.

2022 - året for å løfte blikket

Et år har gått siden Normisjon sparket i gang en større satsning på utsendinger og misjon med kampanjen «1000 gir 1000». Siden er flere nye utsendinger ansatt, nytt vennskapsland er med i porteføljen og strategiprosesser er igangsatt.

I 2022 håper Tore Bjørsvik, internasjonal leder i Normisjon, at også flere nye vil være med å løfte blikket for behovene som finnes i Normisjons samarbeidsland.

– Jeg håper at 2022 kan bli et år hvor det å være «normisjon» betyr at en også har et internasjonalt engasjement. Det er lett å bli nærsynt i alt vi holder på med i vår egen hverdag og da er det viktig at vi også husker å løfte blikket, sier Bjørsvik.

Fremover fortsetter vi med å utforme strategier og konkretisere veivalg i organisasjonen.

– I året som ligger foran vil vi kunne si noe tydeligere og mer konkret om hva vi som organisasjon ønsker å prioritere. Vi ønsker fortsatt å være en sendebevegelse som sender mennesker, men det å sende kan likevel se forskjellig ut, sier Bjørsvik.

I dag støtter Normisjon 29 utsendinger. Noen er bosatt i Norge, noen støttes via partnere og

andre er internasjonale utsendinger. Blant dem er både lærere, språkkyndige, teologer, leger og flere yrker representert.

– Dette signaliserer at det å ha utsendinger også kan skje i partnerskap. Noen utsendinger sendes ut ifra oss, andre sendes til våre felt fra andre organisasjoner.

Nytt i 2022 er også at Tsjekkia, som ligger nærmest midt i Europa, er en del av porteføljen.

Internasjonalt vil særlig ett spørsmål bli sentralt for strategiprosessen dette året.

– For det internasjonale arbeidet tror jeg kanskje det mest sentrale spørsmålet omhandler målgruppen vår. Hvem er det vi ønsker å nå i arbeidet vårt?

At Normisjon skal fortsette å sende mennesker er han tydelig på.

– Selv om vi ser at det å støtte utsendinger kan skje i partnerskap, skal vi ikke komme dit at vi kun betaler oss ut av misjonsoppdraget. Det blir for enkelt. Det har noe med vår troverdighet som sendebevegelse å gjøre. Men nå er de viktige spørsmålene hvem vi vil nå og hvor vi vil være, sier internasjonal leder, Tore Bjørsvik.

Foto: Arkiv

Lag ditt eget LOTTO-spill

Du trenger korker, små klistremerker og pose eller boks til å samle de oppi. Samle korker! Om du spør i barnehagen eller på skolen kan du lett samle en gjeng på 1-2-3.

Sett to og to like klistremerker inni. Snu korkene og vipps så har du et Lotto-spill! (Ideen kommer fra Maudlandskorvettene. De eldste brukte trebrikker i stedet for korker.)

Bli litt bedre kjent i Lukasevangeliet

1							
2							
3							
4							
5							

Ved å svare på spørsmålene (vannrett) vil du finne navnet på en disippel som skjuler seg (det grå feltet loddrett).

Når du har funnet svaret kan du sende det til:

leir.rogaland@normisjon.no

Send svaret inn innen 1.mars og du kan bli en heldig vinner!

1. Hvem skulle den spedalske vise seg for? Luk.5.14
2. Hva var damen som vi leser om i Luk 7.11-17
3. «med ansiktet mot jorden og ham». Lukas 17.16
4. Hva heter landsbyen to av disiplene var på vei mot? Luk 24.13
5. «og han ved tjenerens øre og helbredet det». Luk 22.51

En annerledes kollekt

Det spørres stadig etter gode varer til våre butikker. Vi vet at godt utvalg av varer, gir større omsetning, som i neste omgang kommer arbeidet vårt til gode. Men gode varer, hva er så det? Det kan være såkalte «småmøbler» som lamper, stoler og små bord. Pyntegjenstander og bilder er det også stor interesse for. Det er flott at andre kan ha nytte og glede av det vi ikke bruker!

Utfordring til oss i dag er derfor: Tenk over hva du kan gi til Galleri Normisjon, og gi det. Ta kontakt om du lurar på noe, Sandnes tlf. 48869174 eller Aksdal tlf. 48869175. Husk at vi kan komme og hente varer dersom det er ønskelig.

Har du tenkt på at det du gir til butikken også kan ses på som en kollekt? En kollekt som kan glede mange: giver, kjøper og ikke minst medmenneskene vi er i kontakt med gjennom vårt arbeid.

20 år gammel brudekjole. Typisk eksempel på en ting som du ikke skal bruke om igjen. Skoleprosjektet «Redesign» gav 500,- inn i kassen til Normisjon.

Gå Ut Senteret

Gå Ut Senteret er Normisjon sin Misjonsskole, og har i dag 4 linjer og plass til 72 studenter.

De som går på «Faith in action» og «Global Disippel», har nå flyttet til sine nye hjem i Ecuador, Paraguay, Kambodsja, Kenya og Indonesia, der de bor og jobber denne vinteren. De får se og oppleve Guds misjon i praksis i en spennende hverdag.

«Bare Bibel»-klassen jobber med bok nr. 29 av Bibelens 66 bøker, og er da godt i gang med Gamle Testamentet. En spennende reise, hvor de får overblikk og dypere forståelse for Guds ord, og legger et godt grunnlag for tro og liv videre.

For tiden er også «Tjeneste og Ledelse» samlet til et nytt 2-ukers kurs, hvor de får påfyll, god undervisning og veiledning i den tjenesten de står i rundt omkring i menigheter og skoler i Norge.

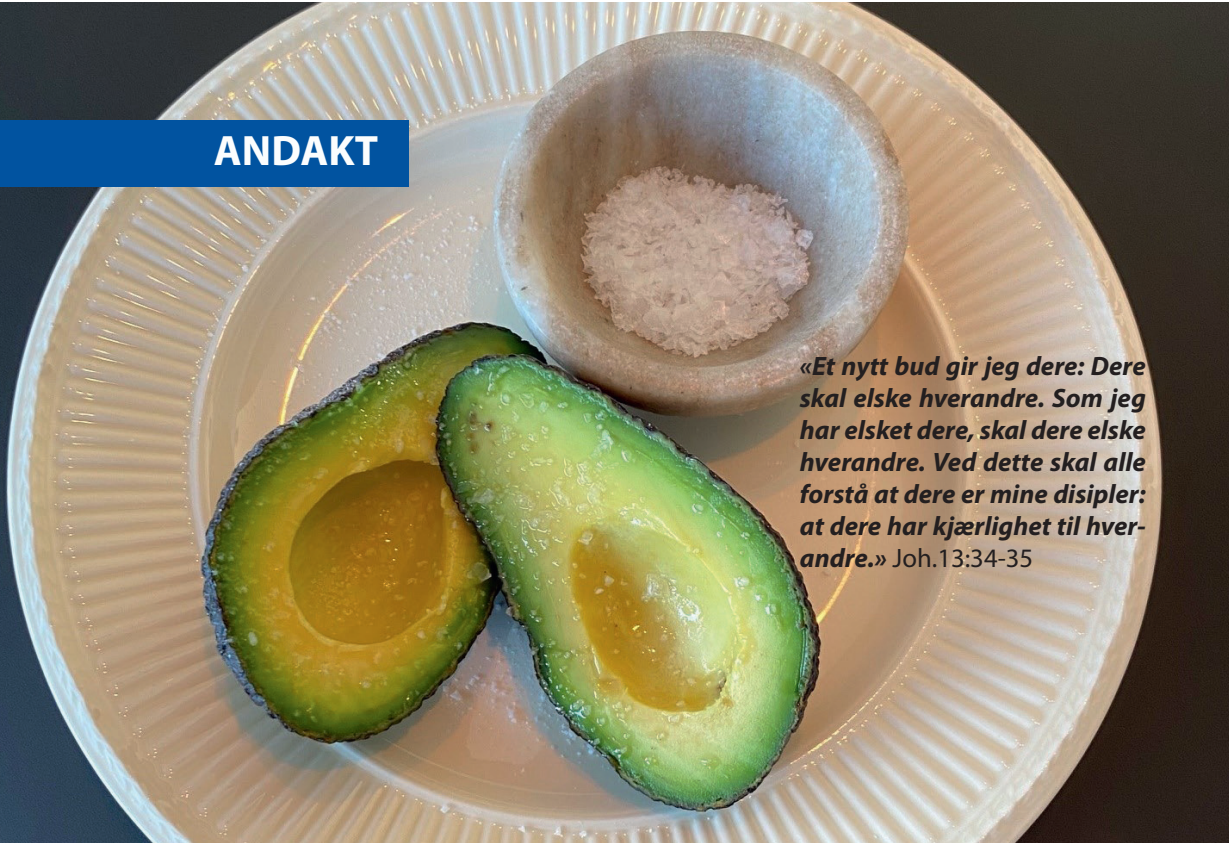
Har du lyst til å vite mer om oss, se gus.no!

Kørners corner

Rock på gutterommet

Bestefar besøkte barnebarnet Joakim. Han ville gjerne vise interesse for tenåringen og inviterte seg inn på gutterommet. Der var mye rart å se. Joakim fortalte villig om alt han hadde. På golvet stod også noen digre høytalere. – Har du lyst til å høre sounden i anlegget bestefar? – Ja, kom igjen! Og plutselig var gutterommet fylt med en rockemelodi som fikk veggene til å skjelve. – Sånn har du sikkert ikke hørt før, sier gutten stolt. – Jo, det minner meg om da en lastebil full av griser krasjet med glassmesteren!

«Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre.» Joh.13:34-35

Høylytt kjærlighet

«Hola mamacita!» sa hun i det hun la nettet med nykjøpte avocadoer foran meg. Like etter delte hun den ene, saltet den og ga den til meg. «Til deg, bare til deg – fordi jeg vet du elsker de!! Ikke sant?» Dette var første gang Rosita kom innom med en pose avocadoer til meg for at jeg skulle spise dem, saltet rett fra skallet.

Det var sant, jeg elsket avokadoer, men var ikke vant med å spise de på denne måten. Jeg visste heller ikke at avocadoer kunne være så små, glatte i skallet og svarte som disse. Jeg var 21 år og veldig langt hjemmefra, men sjelden hadde jeg følt meg så elsket.

Rosita var annerledes enn alle andre bolivianere jeg har møtt. Hun ble lagt merke til, ikke fordi hun var lysere i huden enn de fleste. Hun tok plass, ikke fordi hun var et hode høyere enn alle andre, men fordi hun elsket høylytt med ord og gjerninger. Første gang jeg var hjemme hos henne var i et familieselskap hvor flesteparten av gjestene ikke var hennes slekt. Midt i lunsjen ba hun meg sette meg på fanget hennes. Jeg trodde først hun tøyset, men

hennes voksne sønn gav meg ikke tid til å le det bort. «Du må bare gjøre som hun sier, hun gir seg ikke, du er familie nå vet du,» sa han, mens han gav meg et blunk.

På markedet var hun på fornavn med alle selgerne, hun møtte dem som likesinnede med kyss og anerkjennelse. De var Cholitaer, ikledd tradisjonelle indianerklær og snakket quechua, hun var lys, høy og rik, men elsket også dem, høylytt, midt på lyse dagen.

Det er 20 år siden jeg satt på fanget til Rosita og lærte å spise avocado. Selv om avocadoene jeg får tak i her i Norge er ruglete og grønne tenker jeg alltid på Rosita når jeg salter en avocado og spiser rett fra skallet. For Rosita og hennes Bolivia forandret meg.

«Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre.» Joh.13:34-35

Tone Julseth Ydstebo
tonejy@normisjon.no

KALENDER

*Endringer kan oppstå, følg med på vår
hjemmeside normisjon.no/rogaland.*

Siste onsdag i måneden kl.19:00-20:30

Spøt & drøs Vaulali

17. februar kl.19:30

Jentetreff, Vigrestad misjonshus

Taler: Anne Kristin Bruns

Tema: Å møte blikket

23. februar kl.18:30-20:30

Stille kveld på Stemnestaden

15. mars kl.19:30

Jentetreff, Hommersåk

Taler: Tone J. Ydstebo

Tema: Å møte blikket

19.-20. mars

Damenes Helg på Stemnestaden

Tema: Oppreist

Taler: Wenche Egeland

Sang/musikk: Lina F. Eide, Synnøve S. Høie m.fl.

Påmelding: Checkin.no (Søk: Damenens helg) /

E-post: kraftsenteret@gmail.com / Tlf. 98216181

23. mars kl.19:00

Jentetreff, Randaberg

Taler: Berit Helgøy Kloster

Tema: Å møte blikket

30. mars kl.18:30-20:30

Stille kveld på Stemnestaden

31. mars kl.19:00

Temakveld på Stemnestaden

Tema: «Når livet tar ein ny vending»

6. april kl.19:00

Jentetreff, Hjelmeland

Torunn Fjelde Hansen, Line Marie Løge m.fl.

Tema: Å møte blikket

18. april kl.18:00

Påskefest på Stemnestaden

20. april kl.18:30-20:30

Stille kveld på Stemnestaden

23. april

Regionårsmøte på Stemnestaden

Hold av datoen

KONTAKT

Normisjon region Rogaland

E-post: region.rogaland@normisjon.no

Kontaktinfo ansatte - se www.normisjon.no/rogaland

Regionkontor

Flintergt.4, 4307 Sandnes, tlf. 5168 2750

Regionleder Thomas Thesen

thomas.thesen@normisjon.no, tlf. 9006 5363

Kontorleder: Jeanett Habbestad, tlf. 9821 6160

Regionstyreleder: Trygve Svendsen, tlf. 9069 6489

Distriktskontor / Kraftsenteret

v/Stemnestaden, tlf. 9821 6185

Epost: kraftsenteret@gmail.com

Distriktsleder Roar Flacké, tlf. 9060 0239

Galleri Normisjon - gjenbruksbutikker

Sandnes: 4886 9174 Akksdal: 4886 9175

Fermate Rogaland

Sandnes: Bådeoghuset, Oalsgt.2, 4319 Sandnes

Haugalandet: Stemnestaden, Grindevn.87, 5570 Akksdal

Leder: Aud Vihovde Hoftun, tlf. 9821 6181

Epost: fermate.rogaland@gmail.com

www.fermaterogaland.no

Horve Ungdomssenter

Hans Høie, tlf. 4041 2855

horve@normisjon.no

Stemnestaden

Bodil Høie, tlf. 9758 9956

stemnestaden@normisjon.no

Vaulali

Espen Klingsheim, tlf. 9931 5458

post@vaulali.com

Alpha Norge

Daglig leder Inge Morten Paulsen

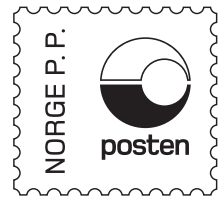
inge.morten.paulsen@normisjon.no, tlf. 4132 1901

Nytt fra Normisjon

Redaktør: Roar Flacké

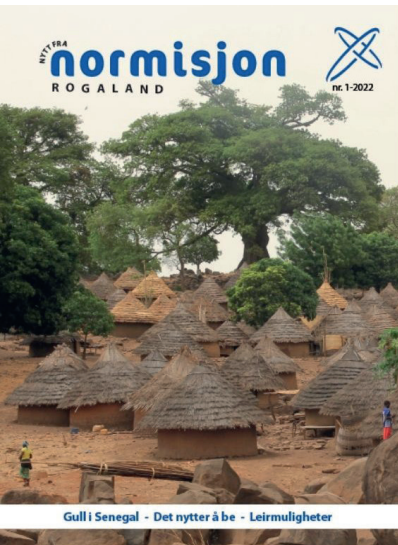
Ansv. redaktør: Thomas Thesen

Opplag: 3000

Avsender: Normisjon Rogaland
Flintergata 4, 4307 Sandnes

Frivillig kontingent

Husker du de unge lederne på Lederfokus? Eller 10:13-festivalen? Ungene på leir? Det internasjonale arbeidet? Da var det kanskje i Nytt fra Normisjon du leste om det. Nytt fra Normisjon gir glimt av det fantastiske arbeidet som skjer i Normisjon. I år skal vi gi ut 6 eksemplarer istedenfor 4. Det er så mye bra som skjer i regionen at vi bestemte oss for å øke antall utgivelser. Vi har mange trofaste lesere som vi vet setter pris på å lese om det som skjer.

Det er selvfølgelig ikke gratis å skrive, trykke og sende ut bladet. Vi bruker ca. 225 000,- i året på trykking og utsending. Derfor har vi en frivillig kontingent på kr. 300,- (eller mer) vi håper flest mulig vil være med å betale. Dette gir oss muligheten til å fortsette å formidle de gode historiene. Takk for at du er med og gir!

Bruk nettbank eller Vipps til 705182.

Betalingsinformasjon
Kontingent

GIRO

Betalings-
frist

Underskrift ved girering

Betalt av

Betalt til

Normisjon region Rogaland
Flintergata 4
4307 Sandnes

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

H

< > 3000 18 32731